

ת"פ 25867/12/19 - מדינת ישראל נגד ש.עריב לבניה בע"מ, עריב שראב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 25867-12-19 מדינת ישראל נ' ש.עריב לבניה
בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט עלא מסארוה
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אסתר דויט
נגד
הנאשמים 1.ש.עריב לבניה בע"מ
2.עריב שראב
ע"י ב"כ עו"ד סאמר חג'אזי

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם בכתב אישום מתוקן, בעבירה של **ניכוי מס תשומות** בלי שיש להם מסמך, **בנסיבות מחמירות**, עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) יחד עם סעיף 117(ב)(2) ו- (3) לחוק מע"מ (91 עבירות), ובעבירה של **שימוש במרמה או בתחבולה** או שהרשה לאחר להשתמש בהן או עשה מעשה אחר **במטרה להתחמק מתשלום מס, בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 117(ב)(8), וכן בעבירה של **ניהול פנקסי חשבונות כוזבים וזאת במטרה להתחמק מתשלום מס**, לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ.
2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם דרש תשומות מס (פיקטיביות) בסך **1,119,658 ₪**, על סמך 91 חשבוניות פיקטיביות על שמם של 4 עוסקים מורשים שונים מבלי שביצעו כלל את העסקאות לפי החשבוניות (עסקאות בהיקף של כשבעה מיליון ₪), וזאת השנים 2009 ועד 2012.
3. הודאת הנאשמים ניתנה במסגרת **הסדר טיעון** לפיו הנאשמים יודו בכתב אישום מתוקן, יורשעו, והמדינה תגביל עצמה בטיעונה לעונש **לרף עליון של 14 חודשי מאסר בפועל** לצד מאסר על תנאי, התחייבות וקנס לשיקול דעתו של בית המשפט. ההגנה ביקשה לשלוח את הנאשם לשירות המבחן.
לאחר שהנאשמים הודו, התקבלה בקשת ההגנה להזמין תסקיר מאת שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

4. שירות המבחן הגיש תסקיר לא חיובי בעניינו של הנאשם. לא רק שהתסקיר נעדר המלצה טיפולית, שירות המבחן המליץ על "הטלת עונש מאסר בפועל כעונש מוחשי ומעמיד גבול להתנהגות דומה בעתיד". עם זאת, בקביעת משך תקופת המאסר הומלץ להתחשב באפקט המרתיע של ההליכים המשפטיים ולנוכח חלוף הזמן המשמעותי.

שירות המבחן התייחס לעברו הפלילי של הנאשם, לנטילת אחריות חלקית ופורמלית בלבד, לעמדה קורבנית, קושי בהתבוננות עצמית או בבחינה מעמיקה לבעייתיות בהתנהלותו. מנגד, עלה הרושם מאדם שבדרך כלל מנהל אורח חיים תקין, מגלה אחריות לפרנסת משפחתו, וכי ההליך המשפטי הנוכחי "מהווה גורם מרתיע ומציב גבול".

מתחם העונש ההולם וטווח הענישה המוסכם

הממשק בין תיקון 113 לחוק העונשין לבין גזירת העונש בתוך טווח ענישה מוסכם

5. בית המשפט המחוזי בתל אביב (כב' השופטת ד' אמיר) בתפ"כ 18081-11-22 **מדינת ישראל נגד אקסל-מד בע"מ ואח'** (2023), סיכם את ההלכה בנושא זה כך:

"נקבע כי בגדר הבחינה, בית המשפט מוסמך לשקול מהו העונש הראוי בשים לב לשיקולי הענישה על פי תיקון 113 לחוק העונשין, לצד יתר השיקולים הרלבנטיים לסוגיית אימוצו של הסדר הטיעון. זאת לאור המדיניות המשפטית אשר הייתה נהוגה אף טרם כניסתו של תיקון 113 לחוק העונשין לתוקף, לפיה על בית המשפט לבחון את העונש המוסכם על פי הסדר הטיעון בהתאם לאמות המידה המקובלות. לצד זאת, בעת הבחינה, אין להתעלם מכך שהשיקולים שבבסיס אימוצו של הסדר טיעון אינם זהים בהכרח לאלה הנשקלים במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, ובכללם ציפיית הנאשם כי הסדר הטיעון יאומץ (ראו גם ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.2013)). בראי המפורט לעיל, יבחנו העונשים המוסכמים לנאשמים במבחן האיזון ובשים לב לכללי ושיקולי הענישה שבתיקון 113 לחוק העונשין".

הערכים המוגנים

6. עסקין בעבירת מס לא טכנית - עבירות מסוג פשע. מדובר בעבירות כלכליות, המבוצעות מתוך רדיפת בצע, בניסיון להשיג רווחים קלים, על חשבון הציבור ולכן יש לשאוף לביטול אלמנט הכדאיות הכלכלית בביצוען. כתוצאה מביצוע העבירה נגרעו מקופת הציבור סכומי כסף משמעותיים. המעשים של הנאשמים היו אקטיביים בכך שניכו מס תשומות בודעין במטרה להתחמק ולהשתמט ממס, וזאת תוך ניצול שיטת הדיווח הנוהגת ויחסי האמון בין המדינה לבין הנישומים. מעבר לפגיעה בקופה הציבורית, עבירות מסוג זה פוגעות גם בעיקרון השוויון הנשיאה בנטל המס ובחשיבות שימור מנגנון הדיווחים לרשויות המס.

נסיבות שקשורות לביצוע העבירה

7. בתיק זה סכום המס איננו זניח כלל וכלל (כ- 1.12 מיליון ₪), ומדובר במעשים שבוצעו במשך כשלוש שנים בגדרי למעלה מ- 90 עבירות, תוך שימוש במספר רב של חשבוניות כוזבות מארבעה עוסקים מורשים שונים. מדובר בעבירות שבוצעו בין השנים 2009-2012.

מתחם העונש ההולם

8. התביעה טענה שלאור הסדר הטיעון וטווח הענישה המוסכם, המתחם לשיטתה בין 10-18 חודשי מאסר. עוד טענתה התביעה כי אלמלא ההסדר, הייתה עותרת למתחם שבין 18-36 חודשי מאסר. לאחר שעיינתי בפסיקה שהציגו הצדדים, ביחס למקרים דומים ואף חמורים יותר מהמקרה כאן, הגעתי למסקנה כי מתחם העונש ההולם בעבירות מסוג זה נע בין מספר **חד ספרתי של חודשי מאסר בפועל ועד ל- 30 חודשי מאסר בפועל**.

קביעת מתחם העונש האמור נשענת בראש ובראשונה על נסיבות ביצוע העבירות. מדובר במספר עבירות שבוצעה בתקופה של כשלוש שנים, כשהנאשם 2 עומד במרכז, כמבצע עיקרי. סכום המס המצטבר ממנו התחמק הנאשם עולה על מיליון ₪.

מדיניות הענישה הנהוגה

9. המוטיב המרכזי בענישה לפי עבירות מסוג פשע לפי חוק מע"מ הוא שיש לגזור בגין עונש מאסר בפועל מאוחרי סורג ובריח. משך המאסר נגזר מהסכום שנגזל מקופת המדינה, תקופת העבירות, ריבוי המעשים, ונסיבות מיוחדות של ביצוע העבירות.

ברע"פ 9004/18 **מאירי יצחקי נ' מדינת ישראל** (31.12.18), בית המשפט הדגיש את החומרה שבעבירות המס ואת הפגיעה בערכים המוגנים כך:

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. **נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל ...**".

אפנה לפסיקה קונקרטיה ממנה ניתן ללמוד רמת הענישה הנוהגת בנסיבות דומות.

10. רע"פ 3043/14 **לוגסי נגד מדינת ישראל** (2014), בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם

אשר הורשע בהוצאת 135 חשבוניות פיקטיביות שסכום המס הכלול בהן עמד על סך 1,017,636 ₪. נאשם הורשע גם בניהול פנקסי חשבונות כוזבים ובשימוש במרמה ותחבולה. הנאשם נידון ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע **בין 8 חודשים ועד 20 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים. הנאשם הסיר חלק ממחדלו.

ברע"פ 2843/11 **אבו עיד נגד מדינת ישראל** (2011), נדון עונש מאסר בפועל ממש **בן 9 חודשים**, לגבי סכום השתמטות בסך 875,000 ₪.

ברע"פ 3580/17 **זהוה פואז נגד מדינת ישראל** (2017), נדונה בקשה לרשות ערעור של נאשם בעבירות דומות לפי חוק מע"מ (16 עבירות) של ניכוי שלא כדין של מס תשומות, לצד עבירות חמורות (24 עבירות) של הכנה וניהול פנקסי חשבונות כוזבים והגשת דוחות כוזבים (חשבוניות פיקטיביות), וכן עבירות של אי הגשת דוחות על הכנסות החברה לפי חוק מס הכנסה (3 עבירות). בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין כלל העבירות נע בין 6 חודשי מאסר ועד ל- 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. על המבקש נגזרו 12 חודשי מאסר. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי והבקשה לרשות ערעור נדחו.

ברע"פ 1866/14 **אופיר זקן נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות מע"מ מסוג פשע בנסיבות מחמירות בכך שהגיש דוחות כוזבים וניכה מס תשומות שלא כדין בסך 2,226,217 ₪, במשך 4 שנים, המחדלים הוסרו במלואם והוא נידון ל- 8 חודשי מאסר ומאסר על תנאי ואך בשל הסכמת המאשימה לא הושת עליו קנס. לציין כי במסגרת ההסדר המאשימה הגבילה את טיעוניה ל-10 חודשי מאסר.

רע"פ 4987/18 **אבו סעיד נגד מדינת ישראל**, נדון בערכאות הדיוניות ל- 10 חודשי מאסר בפועל (נקבע מתחם 9-15 חודשי מאסר), וזאת ביחס לעבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ, כשסכום ההשתמטות עמד על 418,490 ₪. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1929/18 **דניאל אריאלי נגד מדינת ישראל**, נדון בערכאות הדיוניות ל- 10 חודשי מאסר בפועל (נקבע מתחם 9-18 חודשי מאסר), וזאת ביחס לעבירות לפי סעיפים 117(ב)(5) ו- (1), כשסכום ההשתמטות עמד על 281,404 ₪. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ברע"פ 5938/18 **אסרף נגד מדינת ישראל**, נדון הנאשם בערכאות הדיוניות ל- 10 חודשי מאסר (נקבע מתחם 6-18 חודשי מאסר), וזאת ביחס לעבירות לפי סעיפים 117(ב)(5), (6) ו- (7) לחוק מע"מ, כשסכום המחדל עומד על 352,522 ₪. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 5442/14 **חברת ינונה בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] [4.9.14] דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי שהקל מ-18 חודש ל-14 חודש את עונש המאסר שהוטל על המערער (לצד קנס של 50,000 ₪). המערער הורשע בביצוע 17 עבירות לפי סעיף 117(ב) לחוק, על פני 9 חודשים, תוך גריעת

סך של 675,000 ₪ מהקופה הציבורית.

ברע"פ 2945/15 **אבו חנין נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בביצוע עבירות מע"מ מסוג פשע, בכך שהגיש דוחות כוזבים וניכה מס תשומות שלא כדין בסך של 380,000 ₪ בהסתמך על 19 חשבוניות כוזבות על פני תקופה של כשנה. המחדלים הוסרו והוא נידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי וקנס ע"ס 30,000 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל. ערעור למחוזי נדחה וכן בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה.

בת"פ (שלום רמלה) 29194-12-12 **מדינת ישראל נגד מדנאל ואח'**, לגבי סכום השתמטות בסך 900,000 ₪, נקבע מתחם בין 8-24 חודשי מאסר, עבירות שבוצעו לאורך מספר שנים. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג 34971-03-21 (מחוזי ת"א) אושר עונש מאסר בעבודות שירות למשך 9 חודשים, שנגזרו בת"פ 3667-12-16 **מדינת ישראל נגד דוד חנונו**. בית המשפט המחוזי התערב ברכיב הקנס בלבד. באותו תיק דובר על עבירות לפי חוק מס הכנסה וחוק מע"מ. לגבי עבירות המע"מ (שני אישומים), נקבע מתחם עונש מאסר בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל. סכום המס שם עמד על 1,105,733 ₪, במשך ארבע שנים. הודגש בפסק דינו של בית המשפט המחוזי שהעונש שנגזר על הנאשם תולדה של השוואת עונשו של הנאשם לעונשים נוספים שניתנו בעניינם של מעורבים אחרים שחלקם גדול מחלקו של הנאשם.

בת"פ 26919-06-18 (שלום י-ם) **בית המכס ומע"מ ירושלים נגד מיכאל ואח'** (2021), ולאחר סקירה מקיפה של רמת הענישה הנוהגת בעבירות לפי חוק מע"מ, קבע כבוד השופט איתן כהן מתחם שמתחיל בין 9 חודשי מאסר שיכול שירותו בעבודות שירות ועד 30 חודשי מאסר, וזאת ביחס ל-33 עבירות של הגשת דוחות כוזבים במטרה להתחמק מתשלום מס בסך 1,777,050 ₪, במשך למעלה משלוש שנים. באותו מקרה, המחלל הוסר באופן מלא, והצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו התביעה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל (ולא בעבודות שירות) בן 9 חודשי מאסר.

בע"פ 5624/15 **גד בראונר נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות מע"מ ומס הכנסה, מסוג פשע, עבירות של מסירת ידיעה כוזבת, ניכוי תשומות שלא כדין בנסיבות מחמירות, הכנת פנקסים כוזבים ושימוש במרמה ובתחבולה. העבירות בוצעו בשמך שנתיים במסגרת חברה בע"מ תוך שימוש ב-47 חשבוניות כוזבות בסך של 3,336,723 ₪, שסך המע"מ בגינו עומד על 454,508 ₪ והמחדלים הוסרו. ונידון ל-9 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי וקנס ע"ס 50,000 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות שנע בין 9 חודשים ל-24 חודשי מאסר וקנס שגובהו נע בין 30,000 - 150,000 ₪. ערעור שהוגש למחוזי נדחה וכן בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה.

ת"פ 35179-09-14 **רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' אבו כאשף ואח'** (2019), שם הורשעו הנאשמים בעבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין לפי סעיף 117(ב)(5) וסעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף ובעבירה של הכנה, ניהול, או הרשאה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים במטרה להתחמק או

להשתמש מתשלום מס לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מס ערך מוסף. על פי האמור בהכרעת הדין, בין השנים 2008 עד 2011, ניכר הנאשמים בדו"חות התקופתיים של הנאשמת, 119 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס של קבלני משנה שונים וזאת מבלי שעשו או התחייבו לעשות את העסקאות שלגביהן הוצאו החשבוניות. כמו כן, הנאשמים רשמו מסמכים אלו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת וניכר שלא כדין את מס התשומות הגלום בהן בדיווחיהם התקופתיים למנהל מס ערך מוסף. הסכום הכולל של המע"מ ב-119 החשבוניות שבהן הורשעו הנאשמים הוא ₪ 1,701,885. בית המשפט קבע מתחם עונש שני בין 10 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר, וכן, מתחם קנס שני בין 50,000 ₪ ועד 120,000 ₪ ומאסר על תנאי.

בת"פ (שלום רמלה) 26654-06-14 **מדינת ישראל נגד מחמוד אל באסל ואח'**, לגבי סכום השתמטות 1.1 מיליון ₪, נקבע מתחם עונש בין 8-24 חודשי מאסר, ביחס לעבירות שבוצעו במשך שנה, וזאת התחשבות בהסדר טיעון מסוג "טווח ענישה מוסכם".

11. לאור כל האמור לעיל, ובהתחשב בסכום ההשתמטות ובנסיבות ביצוע העבירות, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ועד 30 חודשי מאסר בפועל. אשר למתחם קנס, יש להתחשב בחומרת העבירה, סכום המס, אך גם ביכולתו הכלכלית של הנאשם, כפי שיפורט בהמשך. בתוך התחשבות בשיקולים השונים, אני קובע כי מתחם הקנס נע בין 20,000-65,000 ₪.

לענייננו

המסקנה היא שהסדר הטיעון שהוצג לי על ידי הצדדים, איננו חורג ממדיניות הענישה הראויה, ולכן ובהתחשב בנימוקי הצדדים להסדר, אני מאמץ את ההסדר כך שהעונש ייגזר לפי טווח הענישה המוסכם.

העונש בתוך טווח הענישה המוסכם

12. לחומרה, בולטת העובדה שעל אף חלוק שנים מאז ביצוע העבירות, הנאשם לא הסיר את המחדל, כך סכום ההשתמטות נותר כמעט כשהיה. לציין כי הודות לפעולה יזומה של רשות המסים נתפס סך של 117,500 ₪ על חשבון המחדל. גם לאחר ניכוי סכום זה, נותרה יתרת חוב של למעלה ממיליון ₪. כמו כן, הנאשם לא הסיר את המחדל על אף שהכרעת הדין ניתנה עוד בשנת 2021, והדין נדחה שוב ושוב בעניינו.

בעברו של הנאשם הרשעה נוספת שניתנת בשנת 2015 ביחס לעבירה של ניסיון זיוף משנת 2014. מדובר בעבירה שבוצעה מאוחר לעבירות מושא כתב האישום, עליה נשפט הנאשם עוד לפני הגשת כתב האישום. זוהי עבירה בתחום ההונאה ולכן היא רלוונטית במידת מה לענייננו.

13. מנגד, הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, הביע חרטה לאחר שקיבל אחריות, ולו מילולית, וזאת בשלב מוקדם של ההליך המשפטי, ללא שמיעת ראיות, וזאת בכתב אישום שתוקן לקולה.

ההודאה בתיק זה חסכה זמן רב ומשאבים בלתי מבוטלים, והקלה על ההתדיינות בתיק. זאת בפרט לנוכח חלוף הזמן בין מועד ביצוע העבירות לבין מועד הגשת כתב האישום, קרי למעלה משבע שנים (התקבל אישור בדיעבד מאת היועץ המשפטי לממשלה).

ואף על פי כן, אין להתעלם מכך שלקחת האחריות בפני שירות המבחן הייתה חסרה. כאמור, הנאשם הציג עמדה קורבנית והשליך אחריות על אחר שלטענתו ניצל את תמימותו. על עמדה זו חזר הנאשם לפני בדברו האחרון לעונש (עמ' 18).

כאן המקום להוסיף שעל אלמנט חלוף הזמן מעיבה הסתבכותו בשנת 2014 בעבירת הונאה. והרי לא דומה חלוף זמן ללא ביצוע עבירות למצב בו הנאשם מבצע עבירה נוספת ורלוונטית במהלך התקופה. כמו כן, העבירות מלכתחילה בוצעו על פני תקופה ממושכת בת שלוש שנים כך שלא מדובר באפיזודה פלילית חולפת בחיי הנאשם. ואף על פי כן, לא ניתן להתעלם מחלוף הזמן המשמעותי בתיק (משך שנים רבות). נתון זה לצד התרשמות שירות המבחן שההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע בחייו (ראו התסקיר, עמ' 2), מחייב הקלה נוספת בענישה.

14. לאור כל האמור, בפרט ובעיקר אי הסרת המחדל חרף חלוף הזמן, וכן מתוך התחשבות בעבר הפלילי ובתסקיר השלילי על האמור בו **לא ניתן למקם את עונשו של ברך התחתון בטווח הענישה ולא ניתן להימנע ממאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.**

תיאמר האמת, אלמלא חלוף הזמן המשמעותי, היה נכון לקבל את עתירת התביעה לעונש, בהיותה עתירה מתונה וסבירה. כאן המקום להפנות לפסיקה לפיה יש ליתן משקל משמעותי לשיקולי הרתעה בעבירות מס ובעבירות כלכליות בכלל (ע"פ 6474/03 **מלכה נגד מדינת ישראל** (2004)), פקטור שעשוי למתן את השפעתו של אלמנט חלוף הזמן.

15. לאור כל האמור, לנוכח חומרת העבירות, סכום המחדל שלא הוסר, נסיבות ביצוע העבירות, תוך התחשבות בנסיבות לקולה, ההודיה, הסדר הטיעון וחלוף הזמן, ולכן, ובתוך טווח הענישה המוסכמת, מצאתי לגזור על הנאשם עונש מאסר למשך שנת מאסר.

התייחסות לטיעוני ההגנה לעונש

16. נתח נכבד מטיעוני ההגנה לעונש כוון נגד הגשת כתב האישום בשיהוי משמעותי. אין בידי ליתן לטענה זו משקל מכריע כפי שהציעה ההגנה. ראשית, שיקול זה נלקח בחשבון בשלב גיבוש ההסדר, כאשר התביעה הגבילה עצמה לתקרת ענישה בת 14 חודשים. שנית, כפי שציינתי לעיל, לאלמנט השיהוי ניתן משקל ממשי במיקום העונש בתוך טווח הענישה המוסכם.

17. עוד טענה ההגנה שהנאשם שימש כאיש קש. מדובר בטיעון בעלמא שלא בא זכרו בכתב האישום המתוקן או

בשלב הצגת הסדר הטיעון. כידוע, לאחר הצגת הסדר טיעון, הצדדים מנועים מהעלאת טענות החורגות מעובדות כתב האישום (המתוקן). ההנחה היא שעובדות כתב האישום המתוקן מגלמות את כל ההסכמות העובדתיות ולכן אין להתיר חריגה ממנה בשלב הטיעונים לעונש. הדברים עולים באופן ברור מסעיף 40(ד) לחוק העונשין. כמו כן, הטענה לאיש קש נטענה בעלמא מבלי לבססה ראייתית. עוד יש להזכיר את הפסיקה שמטילה בספק עקרוני בטיעון לפיו העובדה שנאשם שימש כאיש היא נסיבה לקולה (רע"פ 4791/08 **נפתלי כהן נגד מדינת ישראל** (2009)).

18. עוד טענה ההגנה, כי הנאשם עבר תאונה, הוא סובל מנכות ועובד היום כשכיר, כנהג בשכר בסיסי. לפי הנאשם, אשתו מהשטחים, וככזו מעמדה טרם הוסדר, והיא מקבלת אשרה מתחדשת, ולכן היא תלויה בו. הנאשם טען כי "כל עונש מאחורי סורג ובריוח יגרום להרס משפחה". כפי שצינתי לעיל, כאשר מדובר בעבירות מס, המשקל שיינתן לנסיבות האישיות איננו יכול לבטל את החומרה המיוחדת והצורך, שנקבע בפסיקה החוזרת, לנקוט במשנה חומרה בתיקים מסוג זה (ראו, למשל, רע"פ 977/13 **אודיז נגד מדינת ישראל** (2013)).

19. לאור המקבץ האמור, ולאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל** למשך 12 חודשים.

ב. 4 חודשי **מאסר על תנאי** למשך שנתיים, שלא יעבור עבירות מסוג פשע לפי חוק מע"מ, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ג. **קנס** בסך ₪ 25,000 או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-25 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 01.09.2023 ובהמשך בכל חודש לאחריו.

ד. **לנאשמת 2 : קנס** סמלי בסך ₪ 50 שישולם עד ליום 01.07.2023.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

הכספים שהופקדו עבור הנאשמים בתיקים הקשורים יועברו לצורך תשלום הקנס שנפסק בגזר דין זה, וככל שתיוותר יתרה היא תושב לידי המפקיד, בכפוף לכל עיקול או למגבלה אחרת על פי דין.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ג אייר תשפ"ג, 04 מאי 2023, בהעדר הצדדים.